

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/436/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209001
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8814209001.14

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobcov: 1. C.. C. V., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XX, XXX XX G., 2. C.. S. V., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XX, XXX XX G., obaja právne zastúpení: Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom, Grešova 7, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. I. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. XXX/XX, Y.M. L. P.L.M., 2. C. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. XXX/XX, Y. L. P.L.M., o zaplatenie 17.025 eur t a k t o

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e.

II. Žalobcom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť im spoločne a nerozdielne sumu 64.000 eur spolu s 5,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 64.000 eur odo dňa 31.7.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Súd rozsudkom č.k. 13C/436/2014 - 100 zo dňa 06.11.2015 rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom sumu 46.975 eur spolu s 5,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 46.975 eur od 31.7.2014 do zaplatenia a čo do zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania súd s vtedy platnou právnou úpravou rozhodol tak, že o týchto bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia. Voči predmetnému rozsudku podali žalobcovia odvolanie.

3. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 13Co/59/2016-216 zo dňa 25.10.2017 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zaväzujúcej časti vo vzťahu žalobcov a žalovaných potvrdil a v zamietavej časti rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Teda po prvotnom rozhodnutí súdu prvej inštancie a krajského súdu zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 17.025 eur s príslušenstvom vrátane náhrady trov konania.

4. V ďalšom priebehu konanie súd z výpisov z Obchodného vestníka SR zistil, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2OdK/272/2019 zo dňa 26.4.2019 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného v 1. rade a uznesením uvedeného súdu sp. zn. 5OdK/272/2019 zo dňa 25.4.2019 bol vyhlásený konkurz aj na majetok žalovanej v 2. rade, pričom v zmysle bodu IV. výrokovej časti oboch uznesení súd rozhodol tak, že oddlžuje dlžníka, teda aj žalovaného v 1. aj žalovanú v 2. rade tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze dlhov a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

5. Podľa § 166a ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona NR SR č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o konkurze“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“). Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

6. Podľa § 166e ods. 1, ods. 2 Zákona o konkurze o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či bolo alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

7. Ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 167e Zákona o konkurze).

8. Z Obchodného vestníka mal súd za preukázané, že na majetok každého zo žalovaných bol vyhlásený konkurz, pričom s poukazom na ust. § 167a ods. 3 Zákona o konkurze, v zmysle ktorého konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku, na majetok žalovaného v 1. rade bol vyhlásený dňa 3.5.2019 a na majetok žalovanej v 2. rade dňa 2.5.2019. Preto v ďalšom súd skúmal, či predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v rámci konkurzu vyhláseného na majetok žalovaných. Ako už súd uviedol vyššie, predmetom konania je nárok žalobcov na zaplatenie sumy 17.025 eur s 5,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 17.025 eur od 31.7.2014 do zaplatenia a náhrada trov konania. Súd dospel k záveru, že pohľadávka žalobcov uplatnená v tomto konaní môže byť uspokojená len v rámci konkurzu vyhláseného na majetok žalovaných, pretože ide o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaných (máj 2019) a keďže dlžník, ktorý sa vyhlásením konkurzu na základe rozhodnutia konkurzného súdu oddĺžil, prestáva byť dlžníkom a všetky konania musia byť voči nemu z dôvodu oddĺženia ex offo zastavené.

9. Preto vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 167e ods. 1 Zákona o konkurze toto súdne konanie zastavil, nakoľko sa v ňom uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 64.000 eur s príslušenstvom, pričom v časti o zaplatenie sumy 46.975 eur s príslušenstvom mali žalobcovia úspech, keď súd ich žalobe vyhovel a teda by vznikol podľa pomeru úspechu aj nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu k zvyšku uplatnenej sumy 17.025 eur súd konanie zastavil, pričom v danom prípade zodpovednosť za zastavenie nesú žalovaní tým, že podali návrhy na oddĺženie, v dôsledku čoho bolo konanie zastavené a teda procesne zavinili zastavenie konania a aj v tejto časti by súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcom. Vzhľadom na to, že k zastaveniu konania došlo zo zákona, ale najmä vzhľadom na dôvod, pre ktorý bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaných, považoval súd uvedené za dôvod hodný osobitného zreteľa a náhradu trov konania tak žalobcom nepriznal.

11. O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku z dôvodu zastavenia konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Lehota na podanie opravného prostriedku neplynie do 28. februára 2021 v zmysle ust. § 9 ods. 1 s poukazom na § 8 písm. a) zákona NR SR č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov.